

929
M 18

KÉZIRAT REV. 2017.
helytörténet

4/445

Nagor Székely

Héreg, 1945. III. 24.

Kedves, jó Barátom!

A régi világ összeomlott. Mulasztásaiért, hála Istennek nem érzem magamat felelősnek. Nagyon mély változás lép a helyébe, amelyet megértettünk és Feleségemmel együtt készültünk a nagy feladatra, hogy szerencsétlen országunk az új világba annak helyes felismerésével illeszkedjék bele. Az átmenetet a tatai "mintajárásban" akartuk átélni, amelynek fejlesztéséért teljes odaadással álltam. Fájdalom, a háború ezt a járást váratlanul ellenére kegyetlenül megtaposta és itt a tegnapi napon a lelki megpróbáltatásnak olyan mélypontjára jutottunk, amely elzárja az átjutás útját és elveszi a jövőbeli eredményes közreműködés reményét.

Tegnap reggel két vörös katona elrabolta pénzünk jelentékeny részét és órákat és aranyat követelt. Mivel két óránkat előző nap raboltak el, nem adhattam. Erre kihajtottak az udvarra, felrobbantottak mellettük egy kőzigránatot, és követelték menjenek odébb, mert rájuk akar egyet dobni. Mivel szilárdan állítottam, hogy nem adhatok, lassan belenyugodtak. Az egyik katona azonban estig a házunkban maradt. Délután egy tisztt és két másik katona jött hozzánk, és az itt lévő Gróf Pirit akarta magával vinni. Mivel az nem ment, a szobánkban jelenlétünkben rálőtt úgy, hogy a golyó a feje fölött a falba furodott. Erre a tisztt, aki nem volt ugyan józan, kituszkolta a katonát. A reggel óta itt maradt katona közben Csabánéra vetett szemet és

azzal ment el, hogy éjjelre szeretnék három más katonával visszajönni. Mondtuk, hogy nincs helyünk. Este kilenckor újból kopogtak a bejött az a tisztt, aki délután volt itt, az a katona aki rálött a Gróf Pífire, és még egy idősebb tisztt, aki mérnöknek mondta magát. Követelték, hogy G.P. és Cs.-né menjen velük. Nem mentek. Közben kituszkoltak mindünket a konyhába, miközben a katona ököllel engem megvert. Mialatt a szobákban a délutáni tisztt egy zsákra valót rabolt, kinn az idősebb tisztt szóval tartott minket, előzőkenynek mutatkozott, mondván, hogy a másik kettő egy kicsit ivott. Közben erősen nézte a Feleségemet, és elővett egy kiskunfélegyházaiz zenetanár feleségének a féhyképét és mutatta, hogy a Feleségem mennyire hasonlít rá. Mire a másik tisztt elkészült, az idősebb kijelentette, hogy két nőnek azonnal velük kell mennie, "dolgozni a konyhában", amint a Szovjetben is mindenkinek dolgoznia kell, és pedig G.P.-nek és Ty.E.-nek, aki Diánék rokona. Újból pisztoly vettek elő, azoknak menniök kellett, ők pedig "Viszontlátásra" köszönéssel távoztak.

Ez az a helyzet, melyet Feleségemmel együtt nem idegösszeroppanásból, hanem a körülmények teljes áttekintésével olyanak érzünk, amelyet mély megaláztatás nélkül átélni nem lehet, s csak a közt van választásunk, hogy azonnal együtt és önként vessünk annak véget, vagy egy-két napon belül, esetleg egymástól elszakítva és megkinozva jussunk a végére. Tudod, hogy mennyire vallásosak és istenfélők vagyunk és mély lelkielmélyüléssel, Isten kegyelmét kérve, és összes bűneinket újabb megbánásával határoztuk el a halálban való együttmaradást abban a reményben, hogyha a katona a háboruban nem gyilkos, ~~akkor~~, akkor a Jóis-

ten előtt ebben a helyzetben mi sem leszünk öngyilkosok és a Boldogságos Szűz Mária és ~~az~~ angyal és szent imádságára "Partem aliquam et societatem donare dignabitur cum suis Sanctis Apostolis, Martiribus et omnibus Sanctis intra quorum nos consortium non aestimaver meriti, sed veniae largite admitebit."

Jóságos megítélésédre kell bízunk, hogy egyházi temetés tisztességében részesülhetünk- e és mindenesetre kérünk, hogy értünk Gyula barátunkkal együtt buzgon imádkozni és szentmisét mondani méltoztassatok.

Dxxx Dxxx-nál hagytam a megmaradt pénzünket, 3000 P-t, azzal a kívánsággal, hogy azt Hozzád juttassa el. Arra kérlek, hogy abból egyszerű eltemetésünk költségeit fedezni és alkalmas időpontban arról is gondoskodni méltoztassál, hogy egy szekér koporsóinkat Tatára, a környei uti temetőben lévő családi sírboltunkban átszállítsa. A megmaradó pénzt pedig légy szives a héregi egyházközség céljaira fordítani legjobb belátásod szerint.

Nem tudom, hogy Édesanyám, akit végtelenül szeretek, és 76 éves, valamint Öcsém, akinél most lakik, Budapesten élnek e ? Az a kérésem, hogy a mellékelt levelet, az első alkalommal hozzá eljuttatni méltoztassál. Lennél szives ugyanakkor a Magyar Közigazgatástudományi Intézet~~t~~/Kiss István és Elek Péter/ is értesíteni, megmondván nekik, hogy állandóan a legnagyobb szeretettel gondoltam Rájuk és Többi kedves Tanítványaimra és imádkoztam mindig értük. Azt kérem méltanyolják, hogy méltatlan és megalázott életet élhetőnek nem tartok, és azt szeretném hinni, hogy életemet így sem fogják befejezetlenné tartani.

Dicsértessék az Ur Jézus Krisztus mindörökkön örökké.
Amen !

Magyary Zoltán.

Kedves Plébános Ur ! Ezt a levelet, amely az én érzése-
imet 100 %-ban tartalmazza, kérem, hogy egyszer kivonatossan írja
meg Hadzsy Olga szoc. test.társ. /Schlachta/ rendtagnak /XI.Ábel
Jenő utca 23, vagy Magyar-Francia Pamutipargyár/ aki a legjobb ba-
rátom. Utolsó percemig nagy szeretettel gondoltam rá, s kérem,
hogy imádkozzon ő is értünk. Tisztelettel, szeretettel /Annuskának/

Magyary Zoltánné

